

באהרֶה של תורה

פשת עיון ודרש בפרשת השבוע ופנוי השקפה לך ומופר / נכתב ונערך ע"י הרב רואבן גולן

י"ל ע"י מוסדות דרכי תורה רחובות, בתי מדרש להוראה ולרבנות וכולוי יום לאברכים מצוינים

תוכחת המערבה:
רחובות- הוהנה 5/5
טל'- 08-9744220
דו"ל להערות ו渴別ת
העלון מידי שבוע:
rg5740@gmail.com

©

גליון 247 טבת תשע"ח

העלון מוקדש לע"ג ישראל פרמוני בן אברהם ז"ל ע"י לדיו דוד ורחל פדילה היין

פרק שמות

שליחות היא התקשרה לרבי וסיפורה לו כשבולה נסערת, שחשבה על דבריו כל הלילה והחליטה לקבל על עצמה כי סייר ראש למורים הקשי הרב. לאחר שבועיים, הטלפון של הרבי צילצל, בשעל הקו הדירה אותה אשה. היא סיירה בקהל חנוך מבכי וدمות של התרגשות, שהיומם התקשרו מבית החולמים ובישרו למושפה שאימים היא נס רופאי גדול, הרופאים נהגו לגלות בთוצאות הבכירות האחרונות שנעשו שהגידול נעלם כלל היה... והיא הייתה בטוחה שככל זה בוכות כי סייר הראש ששם עטרכה בראשה.

אין ספק שהמשבר הענק שגאל הקב"ה לפתחה של האשה הצמיה ו"הולדיר" אותה מחדש. היא אמנם צמה 48 שעות אך לא זה מה שהביא לרפואת אימה, אלא דוקא הלודה הרוחנית המחוורשת שצמיחה ונתרווה מתוך המשבר שטლטلة אותה. זו אמרה להיות צורת ההתייחסות שלנו למשברי החיים, להבין ולהאמין שה' לא רוצה להרע לנו ח' אלא להיפר. הוא רוצה שנתעלה ונעטח ונבנה את עצמנו מתוך הקשיים והמשברים.

**הרבי גروسמן דפק על דלתו של איש העולם
התהtron ואמר לו "יקרי, הנה המפתחות,
המשאית מחייב לך למתה?..."**

ז"ירא בסבלותם" (ב, יא)

פירשי" שנתן עיניו ולבו להיות מציר עליהם". ופירש רבינו יוחנן לרוייאuchi" שפני כחמש מאות שנה. היה מגודל חמי אשנו ומאבותיה של משפחחת לרוייא*המפורסמת* בספר *משיבת נפש*, שבמקרה היהתה מושחר נעורי תוכנות אחריות וاكتיפות מסביבתו, והיתה דרכו להשיג בטובת הציבור ובחזרון זולתו. וככה בערך בו הדבר עד שהכנים עצמו לסכנה והרג את המצרי מלחמת העול שעשה. והיות שראתה מה גרמה לו תוכנות האחריות והכיר בעצמו שאינו מסוגל להתפקיד ולהעלים עין מעשי רשותה, ברחה מהישוב והתבודד במדבר.

כתב עוד, שמידה זו של אחריות רוחנית סביבתית הייתה המבחן שעלה פיו בחזרו מן השמים את מהיגי ישראלי בתקופת השופטים. בכל השופטים שעמדו או היה בולט מידת האקטיפות והאחריות כלפי כל ישראלי, והוא נונצנים לבם ועיניהם לצערתו ובסבלו של כל יהודי, ובverbו כן על לגדולה, כי הדואג לזולת ומתרמר לטובות הכלל גם בשאנן הדבר עולה בקנה אחד עם טובתו האישית, ראיו הוא להתמננות למנהיג על הציבור.

ב. בולנו מכירם את הרבי יצחק דור גROSMAN שליט"א מגדור העמק, ואת מפעליו הקיימים לטובת הכלל. הרבי הגיע לפני עשרות שנים ממאה שערים למגדל העמק שהיה שמהה מבחינה גשנית ועוד יותר מבחינה רוחנית, והוא עמד עם בואו החל במחפהה של תורה ותשובה.

יום אחד הוא שמע שיש יהודי בשם פנחס, שמחtan בנות יהודיות עם ערבים מנצרת, ועשה מכך הרבה כסף. לבו של הרבי CAB עך מאה, והוא ביקש להיפגש עם פנחס. כולם הזהירו אותו שלא יעשה זאת כי פנחס איש עבריין ואלים. אך הרבי לא נרתע, ושאל היכן פנחס מתגורר, ומיד שם עפמיו אל ביתו. כולם אמרו זה לה' הרב הולך למות'.

הרבי גROSMAN הגיע לבתו של פנחס, ודק בדלת, וכשזה נפתחה הוא רואה את פנחס בכבודו ובעצומו. הוא שאל את הרבי "את מי אתה מהחפש? ". והרב ענה לו "אותך! אני רוצה לשחות איתך לחיים". פנחס אמר לו "טעית

האשה צמה 48 שעות אך לא הייתה מוכנה לקבל על עצמה כי סייר ראש

"וראיתן על האבניים, אם בן הווא והמיתן אותו ואם בת היא וחיה" (א, טז)

פירשי" על האבניים- מושב האשה היולדת, ובמקום אחר קוראו משבר. ונמצא שהמקום שבו האשה يولדת את התינוק נקרא משבר, ומהמשבר נולד תינוק. ויש בכר הערה נפלאה למכבנו האיש, כי לעתים נקלעים אנו למשברים ונפילות, ומדוע הקב"ה מזמן אוטם לפתחן? כי דוקא מותך המשבר האדם צומח ונבנה! לא רק התינוק נולד ממשבר, אלא גם האדם נולד מותך משבריו. כל משבר שכזה, כשהמתמודדים ומוגבלים עליו, מולד אדם חדש, חזק יותר, עצמתי יותר, מוחש ויתר.

וכבר התייחס לבר האדרמור' העמץ צדק מלובביז' בספר החקירה (ערך אבן, אבני) באמרו שבראש השנה "יום הרה עולם" תוקעים שברים בשופת, כי השבר הוא שמייא לדי הרין ולידה.

כי כל צמיחה, כל בנין, כל התחדשות, מוכrho שתהא קודמת לה חשיכה ואפלה, שבר ומכוון, שמתוכם האדם גדול ומתפתח ומתעלם במדרונו האישית והרוחנית. וכן מבואר רבות בכתביו רבנן נחמן מברסלב, שהחושר הוא סימן לאור שעמידה לבוא אחורי, וכגדול החושר כן גודל האור. אם לפעת חלה ירידה במצבך והגאלת התהapk עלייך, אותן הוא כי עתירה להזדמן לך עליה והצלחה גדולה.

והגר"א כתוב *שחור* הוא משורש המילה *שחור*, ו^ועלות השחר שהוא הרגע הראשון של האור נקרא כך משום שהרגע השחר והחשון ביותר בלילה הוא הרגע האחרון שלפני עלות השחר, וסימן הוא שבל עוזל השחר היליל בהוחש הרב ביותר עדין לא הגיע זמן האור, ודוקא החושר הגודל הוא המשבר את ביאת האור.

ב. בשבע שבוע התקשר אליו אחד הקוראים הנכבדים שמשמש כרב ומורה הוראה בעצפון הארץ, וסייע מעשה מדרחים ונפלא שאריע לאחורה. אשה אחת התקשרה אליו ובפיה הייתה שאללה בהלה. תוך כדי הדברים נודע לו שהיא צמה במשך יומיים תמיימיים! 48 שעות! צום הוא לא דבר קל ואפילו במסר יום אחד וקל וחומר יומיים, ולכן הוא התפלא מה ה比亚 אותה לצום ולהתענות כל כך.

היא סיירה לו שאימה חולה במהלך היזועה ומצבה קשה, והוא מוכנה לעשותות הכל למענה כדי שתתרפא, ורק צמה במשר יומיים בתקופה שהדבר יביא לשינוי המיחול, מה שבפועל לא קרה לאכזבתה הרבהה.

השיחה הסתיימה. ואחד הרבנן בבית ההוראה אמר לאו מורה ההוראה, שלפי הידע לו לאשה זו אינה הולכת עם ביטוי ראש. היא אמנם שומרת מסורת והלכות מסטיימות אך לא מעבר לכך. בשמעו זאת מורה ההוראה חשב שכרא להצעע לה שתקבל על עצמה לכת עם ביטוי ראש לרפואת אימה. שכן היא הצעירה שמכונה היא לעשותות הכל בשבייה, וזכות מצוחה זו גודלה מאד.

הוא התקשר הצעע לה להתחזק במצוה ולרפואת אימה. אך היא סיירה ואמרה "עד כאן אני מסוגלת לעמוד בך, זה קשה מדי עברוי". המראה והחיצונות היו כה חשובים לה עד שלא הייתה מוכנה להזכיר אותם עבור אימה. היא פרצה בבכי, וכיון הסתיימה השיחה. אלא

משה בן חילימה וסאלם ג'מיל ז"ל
ישראל בן דונה מיראה ז"ל
דליה בת רחל ע"ה ע"י מור יוסף

עליה בת סעדיה ז'אנו ע"ה
מרים בת חסיבה ע"ה ע"י גנטיס
אביraham בן סולטנה דMRI ע"ה

לע"ג ר' בנימין בן סלחח ז"ל ♦ סריה בת רחמה ע"ה
ר' שלמה בן שאוס ז"ל ♦ נזורה בת תאגה ע"ה
אהרון בן יהיא ז"ל ♦ רחל בת פאלחה ע"ה
עביה בת סריה ע"ה

ב. ריבינו הגדול מרן רבינו עזרא עטיה את הסיפור הבא (معدני המלך ח"ג עמ' 409). ורבו הגאון רבינו עזרא עטיה את הסיפור הבא (معدני המלך ח"ג עמ' 409). בעיר חאלב היה אדם בשם רבוי אהרן. איש צדיק תמים היה, ולא עבר עליו יום ללא שעסוק בתורה. יום יומם היה קם לבקר בהנץ החמה, ולאחר מכן שמיישדו יאמר למשתלי קומו ומה לעשות ויחלק לי הוראות עבדות".

הה涕לה לא היה חזרה לבתו, אלא קורא حق לישראל בעזון עם רשי' מפרש הגمرا, ולאחר מכן מכאן היה למד דף גמרא וסימן בשלוחן ערוץ. לבתו היה מגיע רק בשעה עשר, טעם דבר מה וمبرך ברכת המזון במתינות מילאה במילאה, ורק אז היה פונה לריכבו ופותח את חנותו. הוא היה מומחה לאבני טבות ומרגליות, וידע בדיקת שווייה של כל אבן. אך הוא עצמו היה במעמד ביןוני, ואשתו הייתה מקנתרתו תמיד "מי הולך לפתח חנות בשעה עשר? וכי אתה חתן... מי יבוא אליך בשעה כזו?". ובכל פעם היה משיב ואומר לה "השיות זו ומפרנס לכל חי".

יום אחד הגיעו לפתח חנות האחות, הבחין בערבי שהמתין סמוך לחנות ולאפה" גודלה על דאשו. לשאלת ר' אהרן מי אתה? ענה "אנא כליל". נזכר מהעיר חברון שנקרהת "כליל". כבר שעה שאני מכהה לך", אמר הלה, "אמור לי שאתה נאמן. הבה ניכנס בפנים ואדרבר עמר".

כשנכנסו לחנות הסיר הערבי את ה"לאפה" מרשו. בתוכה היו עשרה תרבותים אחד על גבי השני והוא החל להיטירים בוזה אחר זה, והוציא מבין התרבות התעשיית והעשייר יהלום יקר מאד. רבוי אהרן השתאה למראה היהלומים הענק והיפהפה שבמונו לא ראה, ואמר שקשה לממצוא מי שיוכל לשלם במונמן על יהלום כזה ששוויו לא פחות ממאה אלף דולר נבמושים של הימים החם שלפני מהה שנה היה מnbsp; השם עצום ורבו. הוא ביקש מהערבי שייאמר לו היכן הוא מתאכשן, בתקופה שבמשך החיים ימצא אחוים שירצהו וווכל לknutot יהלום זה, והוא יתווך בינויהם ויטול שני אחוזים מסכום העיסקה כדמי תיווך. הערבי החזר את היהלום לבין התרבותים ומספר שהוא לך במלון "פואדר".

באותו יום לא מצא ר' אהרן לוקח ראוי. והנה למחמתו שצדע לעבר הנוטו עבר סמוך למלוון פואדר והבחן בתקהלה נדולה. בשאלת מה פשר ההתקהלה אמרו לו שבמלון היה ערבוי מחברון שקיבל אמש התקף לב והלך לעולמו, בעל המלוון הוועיק את המשטרה, והשוטרים החלוטו למכור את חפציו כדי לשלם לבעלים את סכום עלות שהותו בבית המלון.

תחילה מכר הקצין את בגדיו ונעליו, ולאחר מכן הניף את ה"לאפה" מרובת התרבותים, ור' אהרן שחשיע את הסכום הרב ביותר זכה בה. הקצין שלא הבין מודע ר' אהרן מוכן לknutot בסכום גבוה את האלהה החלצח עליו והלבישה על ראשו, כולם צחקו עליו ומחאו כפיים, אך כמו שאמרם "צוחק מי שצוחק אהרן..." הוא שלים את הכספי והלך להןוטו.

בשלבו דופק החול להסיר תרבות אחר תרבות, עד שהגיע לבין התרבות התעשיית והעשייר שם מצא את היהלומים היקר והנדיר, הוא מכר אותו ונתעשר עשר רב. וכל ימי היה תולה את סיבת התשועות בכח התורה

שהיה מותמייד בה ומוכבב את פתיחת חנותו מוחמת שקידתו בה. למלודר, היה אומר מרן צוק"ל, שמותרה לא מפלדיים גם אם נדמה לך שבגלל הלימוד התפסיד בסוף או רוח מסוימת, דעת לך שזו עצת היזיר, כי בין בה אם הדבר "כחוב" לך ומיעדר לך מן השמים תרוויח אותו בכל מקרה, ולכן שב ותלמוד ואל התבטל מן התורה הקדר, וה' הטוב כבר יגלה לפתח את מה שנגזר בחלקך.

בכתובות, כולם ממחדים מפנהחס ואפ' אחד לא שותה איתתו...". אולם הרוב ואמר "בכל זאת אני רוצח להיכנס".

"מה עשה?" ענה פנחס, "זו הפרנסת שלי". "אני אסדור לך עבורה במפעל ואתה תPsiק עט זה", אמר הרב גروسמן. אך פנחס דחה והשיב "אני לא מוכן שמיישדו יאמר לי מתי ל��ום ומה לעשות ויחלק לי הוראות עבדות".

הרב חתפלל לה, שיצליח לפטל מסילות לבבו של פנחס, ואז שאל אותו, "תאמר לך, במאן היהת רוצה לעבוד?". ופנחס ענה, "משאית. אם היהת לי משאית משלי, הייתי קם מתי שאני רוצה וועשה מה שאני רוצה".

הרב לא חשב פ萊ים. הוא קם, נסע לירושלים, מכר את ביתו שבמאה שערים, וקנה בכקס שקיבל ממשאית. הוא חזר למגדל העמק, דפק בדלת של פנחס, פנחס פתח, והרב גROSSEN אמר לו "יורי, הנה המפתחות, המשאות מהבה למלטה".

זה לא הסתיים כאן. הרוב ביקש מבעל אחד המפעלים להשתמש בשירותי, וקנה בכקס שקיבל ממשאית. הוא חזר למגדל העמק, דפק בדלת של פנחס, פנחס פתח, והרב גROSSEN אמר לו "ויקרי, הנה המפתחות, המשאות מהבה למלטה".

מעשה זה הוא סייר מודים על איש מודים, ומבחןתנו ש בו מסר עצום, כייד בדורנו יש אנשים שמוכנים לחתה הכל, גם אם זה אומר למכור דירה ולהישאר בידים ריקות, מתוק הרגשה של ארניות לכל ישראל ולבנות ישראל. ואיפה אנחנו בעסק זה? גם אם לא בקשו מאייננו למכור דירה, האחריות והערכות ההדרית מחייבת גם אותנו הבה נתובנן מסביבנו, יש רבים שעם מעט יחס ותשומת לב הינו מצלחים להציג ולהחזיר לחיק התורה והמצוות, כל אחד כזה הוא יהלום בכתר של הקב"ה.

"אנא כליל" אמר הערבי מחברון, וכשהסיר את הלאפה" מראשו הtgtלה סודו המסתורי

"בhowיאך את העם מצרים תעבדון את האלים על ההר הזה" (ג, יב)

רש"י פירוש (פס' יא') שבדברים אלו חшиб הקב"ה למשה רבינו על טענותו "מה זה זכו ישראל שיעשה להם נס ויצאו מצרים", כי זכות זו שעתידים לקבול את התורה בהר סיני עומדת להם ובבעוריה זכו לאולה. ואף שעדרין לא קיבלו את התורה, עצם הדבר שעתידים לקבלה ממשאות גודלה עבורים. وكل חומר למי שכבר קיבל את התורה, ועוד יותר למי שלומדה בפועל, שזכות התורה עומדת לו.

ומעשה אבות סימן לבנים, כי כמו שהتورה גала את אבותינו מתחומות טומאת מצרים, כך גודל נוחה לגאל כל איש מישראל מצורתיו ויגנו ובעוטיו האישיות. אלא שפעמים בבות היצור הרע גורם לאדם לבטל שיעור תורה או לימוד בחברותא בעבר איזה עניין או עסוק, בחושבו שאם ילמד יפסיד את אותו עניין שרצו להציג לו לעשות. ומה האמת? מלימוד תורה לא מפסידים! ואדרבה שעצם ביטולו יגרום לו אי הצלחה, ודוקא התמדתו בקביעות עיתותיו בתורה תסייע בידו להציג את חפשו ותצליחנו בעניינו הגשמיים.

"קו החיזוקים"- הדקota שלך מועלם לא היו מרתוקות כל בר...

בחסדי ה' מאות מאזורים כבר הctrpto לקו החיזוקים שנפתח לטני כחדש וחצי. ב��ו משודר מדי יום סייר מתרקע עם מסר קצר וקובלע (ר' 3-2 דקota במנזע) מעת הרב ראובן גולן. בבית, ברכבת, בעבודה, בתור בבנק ובבודואר, תוכלו להאזין לתוכן עשיר בשלל נושאים: אמונה וביטחון, כוחות הנפש, התמודדות בנסיות החיים, זוגיות ושלום בית, חינוך ובין אדם לחברו ועוד. השידור נשלח בשיחת טלפון לטל' הניה או הניד. להctrpto חיגו 2122172-050-050. לאחר הctrpto ניתן לחייג לקו שמסטרו 03-3089610 בכל שעת היום, להקי' 1, ולהאזין לפינה היומית. השימוש ב��ו בחינם. להפטקת השירות הקישו 6.

בנייה בית עדין ממתין לכם!

בנייה בית מקדש מעט של מוסדות "דרכי תורה" רוחבות בעיצומה, ואפשר לזכות בנדבת הרি�צוף (90 ש"ח), התאורה (60,000 ש"ח), המיזוג (40,000 ש"ח), מטר (8,000 ש"ח), אמה על אמה (4,000 ש"ח). לבנה (1,000 ש"ח). וכן הקדרת והנחתה הבניין או חדר למדרשים [אפסרי בתשלומיים]. המקום ישמש במגדל-אור של הפלצת תורה ועשויות חסד והעמדת מורי הוראה בישראל. טל' לפרטים 054-2637798 או 08-9452903 בכל שעת היום, להקי' 1, ולהאזין לפינה היומית.

מאג'ר שיחות ושיעורי הרב ראובן גולן
בעמדות ובאתר קול הלשון, או בטל' 6171001-03-03.
[הקש 1-1-2-48-1-1, או 8*, אמרו את שם המרצה והקש 1-1-1].

סעדיה בת יוסף ונעמי זנדני ע"ה כוכבי
רימונה בת רחל ע"ה ע"ה עברי
גנמה כוכבה בת דוד שלום ע"ה

הרוב הוציאו יחק בן יהודה לוזון זל ע"י ננדו ר' אילן רוקח הייז♦
מרים בת מנטינה ע"ה ע"י בנה ר' אילן רוקח הייז♦
שלומ' בן תריה עקיבא זל ע"י בנו ר' מאיר הייז♦

יעקב בן רחל אבגי זל♦
 אברהם בן רבקה פינטו זל ע"י דון
יוסף בן עלייה גבאי זל♦

שמעאל בן שלמה ובنت זל♦
להה בת מרים שם ע"ה
חיזוקה בן מזל אלוני זל♦